

Oostvoorne,

27 februari 2009.
Aan mevrouw dr. M. Conijn
p/a RIVM
Postbus 1
3720 BA Bilthoven

Zeer geachte mevrouw Conyn,

Gisteravond heb ik met veel interesse gekeken naar het tv-programma NOVA, waaraan naast een verontruste moeder ook een sceptische Huub Schellekens – via een iets ouder Zembra-fragment - deelnam.

Ik ben geschrokken van de lichtvaardigheid waarmee u de Gardasil-prik voor meisjes stimuleert. Dit ondanks alle bezwaren die al zijn geuit in de zin van: nog niet longitudinaal bewezen effectief, nog geen zicht op bijwerkingen die zich pas op langere termijn dan 6 jaar manifesteren etc.

Zelf heb ik net vorige maand het manuscript afgerond van een binnenkort te publiceren studie waarin ook een hoofdstuk is gewijd aan de verborgen gevaren van vaccinaties bij gezonde jonge kinderen. Daarin behandel ik hoe vaccinaties – en vooral een serie daarvan – voor de rest van het leven nadelige gevolgen kunnen hebben voor de ontvanger ervan. Meestal gaat het niet primair om de inactief gemaakte virale of bacteriële inhoud van die vaccins, maar om de gebruikte hulpstoffen, zoals bijvoorbeeld kwik, aluminium en formaldehyde.

Deze stoffen zijn elektro-actief en het is juist die elektroactiviteit – positief of negatief – die kan leiden tot de vorming van eiwitten met een onnatuurlijke ruimtelijke structuur (kortweg stereo-isomere eiwitten'genoemd).

Dit kan – per direct, maar meestal pas op langere termijn – leiden tot de ontwikkeling van alle mogelijke stoornissen en aandoeningen, zoals bijvoorbeeld kanker, neurologische schade en (auto-) immuunziekten.

Hieraan wordt altijd voorbij gegaan, vooral ook omdat deze bijwerkingen – die allerlei vormen kunnen hebben – niet worden gerelateerd aan de prik. De gangbare opvatting is toch immers dat er alleen een relatie met een voorafgaande inenting bestaat als het kind binnen 24 uur bepaalde verschijnselen vertoont, zoals verhoging en/of een zwelling rond de locatie van de prik.

Ik heb gepoogd om in dit hoofdstuk te schetsen langs welke mechanismen er allemaal bijwerkingen kunnen optreden. Voor vaccinaties tegen dodelijke tropische oerwoudvirussen valt de afweging uit in het voordeel van vaccinatie. Toen ik naar de binnenlanden van Brazilië moest, heb ik ook een prik tegen de gele koorts gehaald. Maar in het geval van inenting van jonge gezonde kinderen houdt deze risico-afweging geen steek.

In het geval van Gardasil is het risico op ongewenste – en vaak onomkeerbare – bijwerkingen nog veel groter, omdat het hier – naast de gevaarlijke hulpstoffen – ook nog eens gaat om een entstof op basis van genetische modificatie.

Ook over de verborgen gevaren van genetische manipulatie schreef ik een (veel uitvoeriger) hoofdstuk, dat bij interesse uwerzijds ook tot Uw beschikking staat.

Meisjes van ongeveer twaalf jaar worden in een half jaar tijds tot driemaal toe blootgesteld aan doses elektroactief aluminium en natriumboraat die kunnen leiden tot de vorming van stereo-isomere eiwitten en neurologische schade. Dan gaat het om meisjes bij wie de hersenen nog tot aan hun 22ste bezig zijn met de uiterst belangrijke breinontwikkeling tijdens de adolescentie. Niet alleen hun lichamelijke gezondheid is door deze vaccinatie in het geding, maar ook de geestelijke gezondheid en een ongestoorde volwassenwording loopt hierbij gevaar.

Ik zend u alvast een ongeredigeerde voorproef van het bedoelde hoofdstuk en ben benieuwd naar uw reactie op het door mij naar voren gebrachte gevaar van vaccinaties voor gezonde kinderen (en bv. de grieprik voor ouderen) in het algemeen en de Gardasil-prik in het bijzonder.

Mocht u mijn visie wetenschappelijk aanvechtbaar vinden, dan ontvang ik graag van u een wetenschappelijk inhoudelijke kritiek op mijn werk. Dan wil ik graag dat U me uitlegt waarom de reeds in mijn oude HBS-boeken vermelde van der Waals-kracht niet – via ladingsverschuiving door elektroactieve elementen van het periodiek systeem - kan leiden tot de vorming van stereo-isomere (ofwel anders gevouwen) eiwitten. En als u de Van der Waals-kracht niet ontkent, dan wil ik graag van u weten waarom deze eiwitten niet zouden kunnen leiden tot tal van aandoeningen, waardoor vaccinaties met kwik en aluminium dus pertinent veilig zouden zijn.

Dit hoofdstuk (bijlage) en deze brief zijn ook ter hand gesteld aan mevrouw Anneke Bleeker, die in het NOVA-programma haar bezorgdheid uitte. Dit met de mededeling dat zij met dit materiaal mag doen wat haar belieft. Waarbij ik haar adviseerde om het vooral aan belangengroepen, artsen en andere medisch specialisten en gezondheidsautoriteiten toe te sturen.

Als u mijn waarschuwing tegen zorgeloos vaccineren naar tevredenheid kunt weerleggen, zal ik Uw reactie ook aan mevrouw Bleeker toezenden en op de valreep nog in mijn eigen manuscript verwerken.

In afwachting van eventuele inhoudelijke wetenschappelijke kritiek op mijn werk, groet ik U vriendelijk.

T.C. Kuiper – van den Bos.

Bijlage: De verborgen gevaren van vaccinatie – vooral voor jonge kinderen

